FAKULTA FILOZOFICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI **Katedra filozofie**	**PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE**

Práce (co se nehodí, škrtněte): diplomová

Posudek (co se nehodí, škrtněte): oponenta

Práci hodnotil(a): PhDr. Miloš Ševčík, Ph.D.

Práci předložil(a): Bc. Dagmar Kršňáková

Název práce: Antické motivy v umění české secese a symbolismu

---

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):
V rozporu s názvem diplomové práce se v jejím textu konstatuje: „*Cílem diplomové práce bude nastínit problematiku užití antického motivu v české secesi a symbolismu na přelomu 19. a 20. století skrze tvorbu Beneše Knüpfera. Práce se bude sledovat, jakým způsobem tvorba práce Beneše Knüpfera zpracovává antické motivy.*" (s. 3) Nehledě se nesrozumitelnost tohoto vyjádření, která je ostatně pro předloženou diplomovou práci typická, se tedy zdá, že autorka svůj cíl proti jeho vymezení názvem práce značně omezila. Jestliže je však cílem zpracování výhradně díla Beneše Knüpfera, jakou funkci v diplomové práci mají ostatní velmi obecné kapitoly, které pojednávají o uměleckém a kulturním vývoje v 19. století a zvlášť na přelomu století 19. a 20.? Jestliže je naopak zaměření práce obecnější, proč se autorka ve svých analýzách zaměřila jedině na Beneše Knüpfera? Tedy stručně řečeno, cíl práce zůstává nejasný a této nejasnosti odpovídá rozvržení a obsah diplomové práce.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):
Po velice obecném, místy až frázovitém, přiblížení uměleckého a kulturního vývoje v kapitole „Historický kontext umění konce 19. a počátku 20. Století" následuje v diplomové práci kapitola „Počáteční fáze antického motivu v české secesi a symbolismu". Dosti překvapivě se tato kapitola sledováním antických motivů v českém výtvarném umění secese a symbolismu vlastně vůbec nezabývá. I tato kapitola zůstává na velice obecné úrovni a dotýká se mimořádně širokých historických a teoretických souvislostí. Následuje kapitola „Beneš Knüpfer", kterou je možné označit – přestože formulace v ní obsažené jsou velmi závislé na zpracovávané literatuře – za nejzdařilejší část diplomové práce. Za bizarní naopak považuji závěrečnou kapitolu „Odkaz antiky v renesanci a moderním umění". V diplomové práci, která se má zabývat zpracováváním antických motivů v českém secesním výtvarném umění, je krátká kapitola připomínající renesanční zpracování antických motivů a renesanční pojetí postavení umělce velmi nepřípadná. Nezachrání to ani neurčitá zmínka o blízkosti názorů Ficinových a pojetí umělce v období výtvarného symbolismu.

Vedle výše zmiňované nejasnosti ve stanovení cíle a souvisejícího nejasného zaměření jednotlivých kapitol této práce je podstatným problémem práce i její formulační úroveň. Příkladů různých způsobem stylisticky neuspokojivých vět by bylo možné uvést dlouhou řadu. V mnoha případech se ke stylistickým chybám přidávají i chyby gramatické.

Neobratnost, nezkušenost či snad ledabylost ve formulaci vede autorku k mnoha nesrozumitelným vyjádřením. Čtenáře musí zarazit už některá konstatování z úvodu diplomové práce: „*Skrze soudobou aktualizaci antického motivu a jeho následné interpretace, figurující ve výtvarných programech napříč dějinami umění, lze reflektovat vývojovou dynamiku a proměnlivost dějin umění, které na sklonku 19. století zažívá otřes stávajícího uměleckého paradigmatu, které představuje nejen významný milník ve vývoji uměleckého myšlení, ale stejně tak nastiňuje a poukazuje na nové možnosti v uměleckém pojetí v rámci nově vznikajícího moderního myšlení*". (s. 1) Vlastně se nedá rozplést, co k čemu v této složité větě patří, co rozvíjí co. Nesrozumitelností se ale vyznačují například i

důležité pasáže věnované tvorbě Knüpfera: „*Beneš Knüpfer se již v počátcích svého pobytu v Itálii zaměřuje na oživení přírodních motivů, kterým dominuje moře, jak se výše uvádí, ve spojení s fantazijními ženskými akty prodchnuté mytologickou tématikou s malířsky vyspělým zdobením plenéru. Výrazný odkaz italského plenérismu v kombinaci se svým mytologickým námětem moře prezentuje Beneš Knüpfer již na začátku 80. let. Malířská technika a schopnost širšího záběru ve své tvorbě dokazuje Knüpfer užitím a ztvárnění velkých figur na jedné straně a krajinou bez živé bytosti na straně druhé.*“ (s. 49)

V textu diplomové práce nacházím i vyjádření, která by svou stylizací odpovídaly spíše anotaci, či abstraktu této práce. Například: *Předpokládaná diplomová práce vychází především z poznatků Petra Wittlicha a Romana Prahla, kteří představují přední odborníky na danou problematiku v českém prostředí. Z nejstěžejnějších děl pro diplomovou práci autorka práce uvede* ***České umění : doba secese*** *či* ***Horizonty umění.***“ (s. 3) Na některých místech vede způsob vyjadřování autorky až k absurdním, či nezáměrně komickým konstrukcím. Hovoří se například o chaosu, který vytváří pevné základy (ostatní nedostatky této věty opět nechávám stranou): „*Fenomén antického motivu v umění přelomu 19. a 20. století figuruje na pozadí revolučních vln, které významným způsobem zasahují celý prostor české kultury a vytváří ve svém mnohovrstvém vývoji chaos, pokládající pevné základy českému modernímu umění*“. (s. 4) Některé formulace z diplomové práce se vyznačují pozoruhodnou obsahovou prázdnotou. Například: „*S odstupem času, tzn. z pohledu současné historicko – teoretické optiky, byl obecně přijat názor reflektující kulminaci různých myšlenkových a uměleckých proudů na konci 19. století, které ve svém důsledku postavily velmi pevné základy pro následující vývoj moderního umění, které na přelomu 19. a 20. století píše svoji první kapitolu.*“ (s. 5) Jako bezobsažná fráze zní například také následující souvětí: „*Přicházející svoboda s sebou přináší i odpovědnost za postavení konkrétní lidské individuality ve světě. Tím pádem se umění v jistém smyslu emancipuje, odprošťuje od přesně vymezených ideologií a teoretických celků a samo se stává nositelem myšlenkových programů v celoevropském kontextu.*“ (s. 10)

Autorka v řadě případů také naprosto přehlíží potřebu prezentované názory, které čerpá z odborných monografií z oblasti soudobé historiografie umění, alespoň stručně vysvětlovat. Nevysvětlena zůstává například „automatizující forma barev“ u Kupky: „*Automatizující forma barev a tvarů stále poukazuje v Kupkově případě na stálý vliv secese, alespoň v jeho počáteční tvorbě.*“ (s. 7) Nevysvětleno je například i to, proč je zapotřebí považovat ornament za součást „reálné scenérie“: „*Požadavek na přesun divákovy vize od alegorického motivu k reálné scenérii, je jedením z důvodů, proč konec 19. století na poli dějin umění zažívá vzestup ornamentu jako takového, který s sebou přináší potřebu vytvořit nové umění – art-nouveau, syntetizující všechny oblasti umělecké tvorby do jedné společné kulturní a výtvarné hodnoty.*“ (s. 14)

Domnívám se, že až notoricky defektní způsob vyjadřování autorky diplomové práce, který vede k celé dlouhé řadě obsahových nejasností, zásadně devalvuje úroveň této práce.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Diplomová práce obsahuje velké množství chyb v interpunkci, které čitelnost textu zásadně ztěžují. Veškerá literatura, kterou autorka používá v diplomové práci, je označena jako „sekundární zdroje“. Takové označení je samozřejmě protismyslné. Kromě toho však uvedení všech použitých titulů jako „sekundárních“ neodpovídá skutečnosti.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Z výše uvedených důvodů se mi úroveň předložené diplomové práce kolegyně Kršňákové jeví jako nepřijatelná. Je zapotřebí vyjasnit cíl práce a přehledně směřovat k jejímu splnění. Práce potřebuje také velice důkladnou formulační revizi, teprve po ní může představovat text, který dokáže cosi přehledně a srozumitelně sdělit.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Předpokládám, že autorka práce se vyjádří k výše uvedeným kritickým poznámkám.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Nevyhověla.

Datum: 16. 5. 2017

Podpis: